

Rapport

Rapport over een klacht over het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) te Groningen

Datum: 25 januari 2012

Rapportnummer: 2011/008

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) te Groningen haar onjuiste informatie heeft verstrekt. Hierdoor is zij financieel gedupeerd.

Bevindingen en beoordeling

I Bevindingen

1. Verzoekster vroeg op 8 oktober 2010 bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) een Werkloosheidswetuitkering (WW-uitkering) aan. Deze werd haar met ingang van 11 oktober 2010 verstrekt. Zij ontving de eerste maanden € 45,89 bruto per dag, daarna € 42,83 bruto per dag. Naast haar WW-uitkering kreeg verzoekster gedurende de eerste twee maanden tevens een toeslag van € 14,16 per dag exclusief 8% vakantiegeld. Vanaf medio december 2010 ontving verzoekster een toeslag van € 17,00 per dag exclusief vakantiegeld. Het vakantiegeld over de toeslag werd voor verzoekster gereserveerd. Omdat verzoekster meende dat zij met haar WW-uitkering onder het minimum inkomen zat, nam zij naar eigen zeggen in oktober en november 2010 meermalen telefonisch contact op met het UWV om te vragen of zij niet tevens in aanmerking kwam voor een aanvulling in het kader van de Wet werk en bijstand (WWB). Volgens verzoekster liet het UWV haar telefonisch echter weten dat zij met haar uitkering niet onder het sociaal minimum zat en dat zij daarom niet in aanmerking kwam voor een aanvulling op haar WW-uitkering op grond van de WWB. Inmiddels was verzoekster naar eigen zeggen ernstig in financiële problemen geraakt.

Op 10 januari 2011 stopte verzoeksters WW-uitkering en vroeg zij bij de gemeente een bijstandsuitkering aan. Tot haar verbazing was de bijstandsuitkering die zij vanaf februari 2011 ontving hoger dan de WW-uitkering (met toeslag) die zij daarvoor van het UWV had ontvangen. Uit navraag bij onder meer de Sociale Dienst werd verzoekster duidelijk dat zij achteraf kennelijk toch recht had gehad op een aanvulling op grond van de WWB. Helaas kon deze WWB-aanvulling niet met terugwerkende klacht worden uitgekeerd. Hierop diende verzoekster een klacht in bij het klachtenbureau van het UWV. In haar klachtbrief van 23 maart 2011 schreef verzoekster onder meer dat zij zich door de medewerkers van het UWV onterecht en onjuist behandeld voelde en dat zij door hun onjuiste informatieverstrekking ernstig in financiële problemen was geraakt. Zij stelde het UWV hiervoor aansprakelijk.

2. Het UWV deed bij brief van 27 april 2011 verzoeksters klacht af. Het UWV gaf aan dat verzoeksters klacht met diverse UWV-medewerkers was besproken. De desbetreffende medewerkers zouden volgens het UWV aan verzoekster (slechts) hebben laten weten hoe hoog haar uitkering was en geen uitspraken hebben gedaan of zij wel of geen recht had op een aanvulling vanuit de bijstand. Volgens het UWV deden klantenadviseurs nooit

dergelijke uitspraken omdat zij hierover ook niet konden beslissen. Het UWV beëindigde de klachtafhandelingsbrief met de uitspraak dat verzoekster zelf verantwoordelijk was voor het wel of niet aanvragen van een aanvulling en dat het niet aan de medewerkers van UWV Telefoon was hierover te beslissen. De klacht werd ongegrond verklaard.

3. Omdat verzoekster het niet eens was met de wijze waarop het UWV haar klacht had afgehandeld, wendde zij zich op 24 augustus 2011 tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman legde het UWV in het kader van een interventie een aantal vragen voor. In dat kader merkte de Nationale ombudsman op dat het UWV in een eerdere soortgelijke zaak schriftelijk had aangegeven dat als het een UWV-medewerker op het moment van een aanvraag van een WW-uitkering reeds duidelijk was dat tevens recht zou kunnen bestaan op een aanvullende WWB-uitkering, het aangewezen was om een klant hierop te wijzen. De Nationale ombudsman vroeg het UWV dan ook of het daarom niet op de weg van het UWV had gelegen om verzoekster bij de aanvraag van haar WW-uitkering nader te informeren en zo ja of het UWV alsnog bereid was om verzoekster op enigerlei wijze (financieel) tegemoet te komen.

4. In reactie op hetgeen de Nationale ombudsman het UWV had voorgelegd, deelde het UWV de Nationale ombudsman op 9 september 2011 schriftelijk het volgende mede:

“... Zoals ook in de klachtafhandeling van 21 april is gesteld, doen klantadviseurs in het algemeen geen uitspraken over het mogelijke recht op aanvulling vanuit de zgn. WWB, als niets in de vraagstelling duidt op een interesse in informatie over aanvulling van de WW-uitkering.

Was in enig contactmoment gebleken dat mogelijk recht zou bestaan op aanvulling dan zou het logisch zijn dat klant hierop zou worden gewezen, mits de klantadviseur over kennis op dit gebied zou beschikken.

Nu echter de uitvoering van de WWB elders dan bij UWV belegd is, beschikt de UWV-medewerker in het algemeen en de klantadviseur in het bijzonder niet standaard over deze kennis. Er kan dan ook niet verwacht worden dat de klant geïnformeerd kan worden over de mogelijkheid van een toeslag die door een andere instantie wordt besloten. (...)

Resumerend: gezien bovenstaande had het niet op de weg van UWV Klantencontact gelegen om verzoekster te informeren over de mogelijkheid van een toeslag via de WWB. (...)

UWV is niet bereid klagster tegemoet te komen. De klacht is ongegrond verklaard. UWV Telefoon is niet ingericht om vragen die thuis horen bij andere instanties, te voorzien, of te beantwoorden. ...”

5. De Nationale ombudsman legde het UWV vervolgens een aantal aanvullende vragen voor. Daarbij verwees hij onder meer naar de UWV brochure “Daarvan kan ik niet

rondkomen. Kan ik een toeslag krijgen ?” (zie Achtergrond onder 2.) waarin op pagina 5 het volgende staat vermeld: “Soms is een toeslag op uw uitkering niet voldoende om op het sociaal minimum uit te komen. Bijvoorbeeld als uw laatstverdiende loon lager was dan het minimumloon. In dat geval kunt u waarschijnlijk aanvullende bijstand krijgen. Neem hiervoor contact op met het UWV/WERKbedrijf.” Hij vroeg tevens telefoonnotities op van de betreffende telefoongesprekken van UWV met verzoekster.

6. Het UWV liet de Nationale ombudsman op 29 september 2011 onder meer weten dat uit de registraties Klanten Contact Centrum (KCC) niet viel te concluderen dat verzoekster verschillende malen had gebeld met het UWV om inlichtingen over de ‘toeslagenwet’ te vragen. Verzoeker zou driemaal telefonisch contact hebben gezocht waarvan het laatste contact op 4 maart 2011, een vraag over de toeslag betrof. Volgens het UWV waren de drie door verzoekster gevoerde gesprekken tweemaal direct beantwoord en was in een geval een terugbelverzoek gemaakt omdat de desbetreffende vraag kennelijk niet direct kon worden beantwoord. Het UWV legde als bijlagen kopieën van drie telefoonnotities aan de Nationale ombudsman over. Dit waren afschriften van telefoonnotities van 11 januari 2011, 8 februari 2011 en 4 maart 2011. De telefoonnotitie van 8 februari 2011 betrof een terugbelverzoek. Over de inhoud stond niets vermeld.

Tenslotte liet het UWV weten dat in de beantwoording van een vraag over het verkrijgen van een toeslag geen uitspraken worden gedaan over duur, hoogte en recht, maar dat in dergelijke situaties wordt doorverwezen naar de beschikbare informatie van het UWV/WERKbedrijf. Het UWV stelde daarbij dat de medewerker Klantencontact in het algemeen niet beschikt over parate kennis over dit onderwerp, maar dat ‘bij een directe vraag in de content naar de informatie geleid’ wordt.

7. De Nationale ombudsman nam vervolgens telefonisch contact op met het klachtenbureau van het UWV met de vraag of er niet eerder dan 11 januari 2011 telefonisch contact was geweest tussen verzoekster en het UWV. Dit omdat verzoekster de Nationale ombudsman expliciet had laten weten dat zij in de periode dat zij een WW-uitkering van het UWV ontving, diverse malen telefonisch contact met het UWV had gehad, maar hiervan in de reactie van het UWV op de door de Nationale ombudsman voorgelegde aanvullende vragen geen melding werd gemaakt. Het UWV had de Nationale ombudsman immers laten weten dat verzoekster driemaal telefonisch contact met het UWV had gezocht (waarvan de laatste op 4 maart 2011 met de vraag over de toeslag).

8. Op voorstel van het klachtenbureau van het UWV nam de manager van het KCC 27 oktober 2011 telefonisch contact op met het Bureau van de Nationale ombudsman. In dit telefoongesprek werd duidelijk dat verzoekster in de periode voor januari 2011 eerder met het UWV had gebeld. De manager van het KCC gaf in het gesprek aan dat hij de Nationale ombudsman een uitdraai van de data van de gepleegde telefoongesprekken zou overleggen. Hij begreep niet waarom dit niet eerder was gebeurd.

De manager van het KCC legde verder uit dat verzoekster weliswaar meermalen met het UWV had gebeld, maar dat deze telefoontjes alleen betrekking hadden op algemene vragen met betrekking tot het aanvragen van een WW-uitkering en niet op de vraag of zij al dan niet voor een aanvulling WWB in aanmerking kwam. Uit het registratiesysteem kon hij echter wel zien dat verzoekster op 24 november 2010 met het UWV had gebeld en had gevraagd wanneer zij recht had op een 'toeslag'. De manager KCC merkte op dat deze vraag door de desbetreffende KCC-medewerker in algemene zin was beantwoord en dat verzoekster was doorverwezen. Diezelfde dag ontving de Nationale ombudsman een lijst met telefoonregistraties alsmede de afschriften van drie telefoonnotities, waaronder die van 24 november 2010 (zie Achtergrond onder 3). In deze telefoonnotitie stond echter niet expliciet genoemd dat verzoekster met betrekking tot haar vraag over het mogelijk recht op een toeslag door de desbetreffende KCC-medewerker was doorverwezen naar het UWV/WERKbedrijf.

9. In reactie op het verzoek van de Nationale ombudsman hieromtrent nadere informatie te verschaffen, deelde de manager KCC bij e-mailbericht van 16 november 2011 het volgende mede:

“... In de telefoonnotitie staat hier niets over, er is algemene informatie verstrekt over de omstandigheden waaronder een toeslag kan worden verstrekt. In mijn herinnering heb ik gezegd dat klantencontact geen toezeggingen doet over recht, duur en hoogte van de toeslag, maar dat dit gebeurt door het UWV WERKbedrijf, waarnaar regelmatig wordt verwezen bij deze vraagstelling. Als de vraag wordt gesteld waar de toeslag aan te vragen is, wordt dat altijd aangegeven. Uit de notitie is niet duidelijk dat deze vraag is gesteld. Mogelijk dat ik iets te stellig ben overgekomen doordat ik uit de vraag van 4 maart 2011 had geconcludeerd dat de toeslag inmiddels was aangevraagd en toegekend. ...”

10. Bij e-mailbericht van 23 december 2011 liet het UWV weten dat het besloten had verzoekster financieel tegemoet te komen door € 600 aan haar uit te betalen. In een brief van 13 januari 2012 werd dit besluit nader gemotiveerd. Hierin werd onder meer het volgende aangegeven:

"... Feitelijk kunnen onze klantenadviseurs geen uitspraken doen over het mogelijk recht op aanvullende WWB. Voor deze toets is extra informatie nodig die niet beschikbaar is voor de klantadviseurs van KCC. Echter, indien het gaat over informatie van algemene aard, dan kan een klantadviseur extra generieke informatie geven of verwijzen naar een andere organisatie (in dit geval de gemeente) voor aanvullende informatie. Het moet dan voor de klantadviseur wel duidelijk zijn dat deze extra informatie gewenst is.

In het geval van (verzoekster; N.o.) is het de klantadviseur blijkbaar niet expliciet duidelijk geworden dat deze informatie gewenst was. Uit navraag en uit registraties van de contacten van (verzoekster; N.o.) met UWV is gebleken dat weliswaar termen als 'sociaal minimum' en 'te weinig uitkering' meerdere malen aan de orde zijn geweest, maar dat dit

niet heeft geleid tot het attenderen van (verzoekster; N.o.) op mogelijke aanvullende WWB.

Vanuit het perspectief van dienstverlening is dit voor UWV een gemiste kans.

Klantadviseurs worden nadrukkelijk opgeleid om 'de vraag achter de vraag' te herleiden om daarmee de klant zo goed mogelijk van dienst te zijn. Hierbij wordt opgemerkt dat (verzoekster; N.o.) zeker niet foutief is geïnformeerd, maar dat gebrekkige communicatie heeft geleid tot het niet zetten van de juiste stappen voor een aanvullende WWB-uitkering.

Uiteindelijk heeft dit voor (verzoekster; N.o.) geleid tot het mislopen van een aanvullende WWB gedurende drie maanden. Gezien de bijzondere omstandigheden van dit specifieke geval zal UWV (verzoekster; N.o.) tegemoet komen door het bedrag van 600 Euro aan haar te vergoeden. Hiermee wordt het mislopen van drie maanden aanvullende WWB-uitkering gecompenseerd. ..."

II Beoordeling

11. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat overheidsinstanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

12. Het UWV heeft in de brochure "Daarvan kan ik niet rondkomen. Kan ik een toeslag krijgen?" aangegeven dat uitkeringsgerechtigden een toeslag kunnen krijgen op bijvoorbeeld een WW-uitkering wanneer het totale inkomen van de uitkeringsgerechtigde en diens gezinsleden, onder het sociaal minimum ligt. Omdat in sommige gevallen een toeslag op de uitkering niet voldoende is om op het sociaal minimum uit te komen is het mogelijk een aanvullende bijstandsuitkering aan te vragen. Hiervoor dient contact te worden opgenomen met het UWV/WERKbedrijf, zo staat in de desbetreffende brochure vermeld.

13. Verzoekster heeft naar eigen zeggen meermalen telefonisch contact opgenomen met het UWV en gemeld dat zij naar haar idee een te laag bedrag aan WW-uitkering van het UWV ontving. Verzoekster meende dat zij, ondanks een toeslag, nog steeds onder het sociaal minimum zat en vroeg dit aan het UWV. Haar werd echter te kennen gegeven dat dit niet het geval was; zij kwam daarom dan ook niet in aanmerking voor een aanvullende bijstandsuitkering. Later werd haar duidelijk dat zij (achteraf gezien) wel recht had gehad op een aanvullende uitkering op grond van de WWB. In de periode van medio oktober 2010 tot en met medio januari 2011 heeft verzoekster naar eigen zeggen onder het sociaal minimum geleefd. Hierdoor is verzoekster in financiële problemen geraakt en dit valt volgens haar het UWV te verwijten. Doordat het UWV haar onjuiste informatie verstrekke, heeft verzoekster naar eigen zeggen € 600 misgelopen.

14. Het UWV liet weten dat hun klantadviseurs geen uitspraken doen over een mogelijk recht op aanvulling vanuit de WWB, omdat zij niet beschikken over kennis op dit gebied.

Bovendien was, zo stelde het UWV, het de UWV-medewerkers uit de telefonische contacten met verzoekster niet gebleken dat zij inlichtingen over een eventuele toeslag had willen inwinnen. Was dit de KCC-medewerkers wel duidelijk geweest, dan hadden zij 'in de content naar de informatie geleid'. Hiermee wordt, naar de Nationale ombudsman begrijpt, bedoeld dat verzoekster in dat geval wel door de KCC-medewerkers erop zou zijn gewezen dat zij nadere informatie kon inwinnen bij het UWV/WERKbedrijf over dit onderwerp. Maar, nu verzoekster volgens het UWV geen directe vraag in die richting had gesteld, was het - naar de Nationale ombudsman heeft begrepen - kennelijk niet redelijk dit van de KCC-medewerkers te verwachten.

15. Van belang is dan ook de vraag of verzoekster, in de periode dat zij een WW-uitkering van het UWV ontving, het UWV nu wel of niet om informatie heeft verzocht met betrekking tot een mogelijke aanvulling op haar uitkering. Daarom heeft de Nationale ombudsman in het kader van het onderzoek telefoonnotities bij het UWV opgevraagd. Aanvankelijk ontving het Bureau van de Nationale ombudsman van het klachtenbureau van het UWV drie telefoonnotities, gedateerd 11 januari 2011, 8 februari 2011 en 4 maart 2011. In de telefoonnotitie van 4 maart 2011 zou volgens het UWV pas de vraag van verzoekster met betrekking tot de toeslag aan de orde zijn geweest (maar toen was haar WW-uitkering reeds beëindigd). Later ontving het Bureau van de Nationale ombudsman van de manager van het KCC een lijst van alle gespreksnotities alsmede telefoonnotities van eerdere data. Uit de telefoonnotitie van 24 november 2010 bleek dat verzoekster wel degelijk het UWV heeft gebeld met de vraag of zij recht had op een toeslag. Deze vraag is door een medewerker van KCC in algemene zin beantwoord; verzoekster werd niet verwezen naar het UWV/WERKbedrijf. Het UWV heeft in de eigen brochure en ook in het telefoonscript van het KCC ("content") aangegeven dat voor vragen over een mogelijke aanvulling op de uitkering, contact kan worden opgenomen met UWV/WERKbedrijf. Het had dan ook naar het oordeel van de Nationale ombudsman op de weg van het UWV gelegen om verzoekster in het telefoongesprek van 24 november 2010 in ieder geval te verwijzen naar het UWV/WERKbedrijf voor meer informatie. Door dit na te laten heeft het UWV in strijd gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

16. De Nationale ombudsman wijst nog op het volgende: ingevolge artikel 9:31 Awb (zie Achtergrond onder 1.) zijn bestuursorganen verplicht de benodigde inlichtingen aan de ombudsman te verstrekken. De Nationale ombudsman moet erop kunnen vertrouwen dat de informatie, die hij in het kader van een onderzoek van het UWV ontvangt, juist is. In eerste instantie heeft het UWV aan het Bureau van de Nationale ombudsman onvolledige en onjuiste informatie verstrekt. Aanvankelijk had het UWV namelijk aangegeven dat uit de registraties van het KCC niet viel te concluderen dat verzoekster verschillende malen had gebeld met het UWV om inlichtingen over de toeslagenwet in te winnen. Verzoekster zou volgens het UWV slechts driemaal telefonisch contact hebben gezocht, waarvan het laatste contact op 4 maart 2011 was. Het UWV legde daartoe drie telefoonnotities over

(daterend van 11 januari 2011 tot en met 4 maart 2011). Pas na het contact met de manager van het KCC op 27 oktober 2011 bleek dat verzoekster ook in de periode oktober en november 2010 telefonisch contact met het UWV had gehad en dat zij op 24 november 2010 een specifieke vraag had gesteld over een toeslag op haar WW-uitkering. De Nationale ombudsman vindt het zorgelijk dat het UWV bij de eerste beantwoording van de vraagstelling door de Nationale ombudsman geen serieus antwoord heeft gegeven, te meer omdat hij het UWV eerder in het rapport 2011/068 en onlangs in het rapport 2011/325 "Alleen het UWV kan kiezen voor een beter UWV" hier expliciet op heeft gewezen.

De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het UWV in het zorgvuldig nakomen van de verplichtingen op grond van de Awb te kort is geschoten. In de brief van 13 januari 2012 heeft het UWV uiteindelijk op adequate wijze gereageerd op de klacht van verzoekster.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het UWV te Groningen is gegrond wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Instemming

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennis genomen van het feit dat het UWV alsnog een passende compensatie voor verzoekster heeft gevonden.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 26 augustus 2011 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van het UWV te Groningen. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van Bestuur van het UWV, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het UWV verzocht een aantal vragen te beantwoorden en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Verzoekster werd in de gelegenheid gesteld op de door het UWV verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoekster maakte van die gelegenheid gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van het UWV gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Klachtbrief met bijlagen van verzoekster aan het klachtenbureau van het UWV van 23 maart 2011.

Klachtafhandelingsbrief van het klachtenbureau van het UWV van 27 april 2011.

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 24 augustus 2011.

Reactie van het UWV met bijlagen op vragen in het kader van een interventie door de Nationale ombudsman van 9 september 2011 respectievelijk 29 september 2011.

Telefonisch verkregen informatie van het klachtenbureau UWV en de manager KCC van het UWV d.d. 11 oktober 2011, respectievelijk 27 oktober 2011 en 1 november 2011.

E-mailbericht met bijlagen van 1 respectievelijk 16 november 2011 van de manager KCC van het UWV.

E-mailbericht van het klachtenbureau UWV, gedateerd 23 december 2011.

Achtergrond

1.1. **Algemene wet bestuursrecht**, hoofdstuk 9. titel 9.2.

Artikel 9: 31

"Het bestuursorgaan, onder zijn verantwoordelijkheid werkzame personen - ook na het beëindigen van de werkzaamheden -, getuigen alsmede de verzoeker verstrekken de ombudsman de benodigde inlichtingen en verschijnen op een daartoe strekkende uitnodiging voor hem. (...)

3. Binnen een door de ombudsman te bepalen termijn worden ten behoeve van een onderzoek de onder het bestuursorgaan, degene op wiens gedraging het verzoek betrekking heeft, en bij anderen berustende stukken aan hem overgelegd nadat hij hierom schriftelijk heeft verzocht. ... "

2. UWV Brochure

Daarvan kan ik niet rondkomen

Kan ik een toeslag krijgen?

pagina 5

“Hoeveel toeslag kunt u krijgen en hoe lang?

Hoe hoog is de toeslag?

De hoogte van uw toeslag hangt af van uw inkomen. Als u een partner heeft, tellen de inkomsten van uw partner ook mee. Uw eigen vermogen, bijvoorbeeld spaargeld, telt niet mee.

De toeslag vult uw (gezins)inkomen aan tot het sociaal minimum dat voor u geldt(...). De toeslag en uw loon of uitkering samen zijn nooit hoger dan het inkomen dat u verdiende voordat u werkloos of arbeidsongeschikt werd. (...)

Soms is een toeslag op uw uitkering niet voldoende om op het sociaal minimum uit te komen. Bijvoorbeeld als uw laatstverdiende loon lager was dan het minimumloon. In dat geval kunt u waarschijnlijk aanvullende bijstand krijgen. Neem hiervoor contact op met het UWV/WERKbedrijf.”

3. Telefoonnotitie 24 november 2010

"Vraag

Thema WN WW

Subthema Toeslagenwet (WW)

Vraag Wanneer heb ik recht op een toeslag?

Ingefulde vraag Wanneer heb ik recht op een toeslag?

Antwoord Of u recht hebt op een toeslag is vooral afhankelijk van de volgende twee vragen:

op grond van welke wet ontvangt u een uitkering?

blijft het inkomen (uitkering en overige inkomsten) van u en uw eventuele partner onder het sociaal minimum?

U kunt voor een toeslag in aanmerking komen als u recht hebt op een uitkering op grond van:

de Werkloosheidwet (WW)

(...)

Geen recht op toeslag heeft:

een thuiswonende ongehuwde beneden de 21 jaar;

een gehuwde /samenwonende met een partner die is geboren na 31 december 1971 en die thuis geen kind meer heeft onder de 12 jaar;

een vrijwillig verzekerde.

Bijbehorende oud-uvi WW UWV (Groningen)

Contact informatie

Klantadviseur X

KCC locatie KCC UWV Groningen

Organisatie UWV

Start woensdag 24 november 2010, 9:38:03

Eind woensdag 24 november 2010, 9:46:52

Type klant Klant

Contact tot standgekomen Inkomend gesprek”